



Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Filmová adaptace literární předlohy

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Barbora Halířová

**Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace
Animovaná a interaktivní tvorba**

Hodnocení oponenta práce:

Práci hodnotil(a): prof. Jiří Kubíček

FAMU, Smetanovo náměstí 2, Praha 1, 116 65.

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Cílem diplomové práce Barbory Halířové bylo vytvořit krátký animovaný film na motivy povídky Virginie Woolfové Zharady v Kew a jako písemnou práci napsat teoretickou reflexi tohoto kreativního výkonu. Oboje bylo splněno.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Animovaný film „Q“ Barbory Halířové byl vytvořen kombinací ruční a digitální animace za použití dostupných animačních programů.

3. Přínos práce pro daný obor

Filmovou adaptací povídky Virginie Woolfové Zahrady v Kew si vybrala Barbora Halířová v mém semináři na FAMU, jehož cílem je adaptovat literární předlohu do scénáře pro animovaný film, aniž by scenárista použil dialog nebo komentář. Smyslem tohoto úkolu je naučit studenty odvyprávět příběh ryze filmovými a nikoli literárními (epickými) prostředky.

Barbora Halířová si však vybrala právě tuto povídku, která je naprosto nedějová, zachycuje však výrazně a silně atmosféru nedělního teplého odpoledne v jedné z mnoha anglických zahrad. Bylo tedy jasné, že pokoušet se naroubovat na tuto látku nějaký dramatický děj by bylo naprosto kontroverzním a nesmyslným počinem. Ve společných diskusích jsme však našli jisté řešení; postavit vše na protnutí mikrosvěta hlemýžďe a hmyzu, který existuje vedle rekreujících se Angličanů, a ve vrcholném okamžiku filmu protnout tyto dva světy: mikrosvět přírody a lidský makrosvět.

Něco z této koncepce ve filmu „Q“ Barbory Halířové zůstalo. Pochopitelně, cílem studia na FDULS není vyprávět animované příběhy, ale vytvářet animovaný film jako zvláštní druh kinetického výtvarného umění. Narativní film jsem tedy neočekával. Přesto si myslím, že alespoň téma filmu by mělo být sdělné i pro nezaujatého diváka. Pro mě, který zná genezi celé této práce, bylo vše, co se odehrává ve filmu, pochopitelně srozumitelné. Otestoval jsem tedy několik, podotýkám kulturně vyspělých, diváků, kteří netušili, o co jde, a výsledek byl, bohužel, docela tristní. Nikdo filmu neporozuměl.

Myslím, že to má několik příčin. Název filmu „Q“, který diplomantka vysvětluje a obhajuje ve své písemné práci, by byl funkční a srozumitelný pouze tehdy, kdyby byl v kontextu s názvem povídky Virginie Woolfové

„Zahrady v Kew“. Tím by se zabily dvě mouchy jednou ranou: vysvětlilo by se v tomto případě docela vtípné „Q“ (kjú) a artikulovalo by se téma filmu – zahrady. Diplomantka však obětovala tuto, pro srozumitelnost filmu důležitou informaci, za formální efekt metamorfózy Q do spirály evokující ulitu hlemýždě.

Pro čitelnost filmu by bylo také vhodnější, kdyby film začínal informativními celkovými záběry zahrad (které jsou ve filmu až ve druhé polovině) a nikoli makrodetailem ulity hlemýždě.

Abych však jen nekritizoval. Na filmu se mi líbí především jeho první polovina, kde dochází ke kontaktu (nikoli k dramatickému protnutí) makrosvěta lidí a mikrosvěta hmyzu. Brouk lezoucí po ruce a po dámských šatech, moucha pasoucí se na koláči, vázka nad botami ležící dvojice a letící ovád (příliš dlouhý záběr), který přistane na lidském těle – to vše zapadá do koncepce kontaktu mikrosvěta a makrosvěta.

Následuje několik záběrů, kde vše, jakoby se otočilo: ve velkých celcích parku se lidé, stylizovaní až do piktoqramů, chaoticky pohybují, jakoby byli hmyzem. Možná, že to byl diplomatčín záměr, jehož smysl jsem zcela nepochopil. Potom by bylo dobré, kdyby ho vysvětlila při své obhajobě.

Následují dva statické záběry záhonů a trávy. Důvod, proč je diplomantka zařadila do filmu, mi uniká. Bylo by možné to při obhajobě vysvětlit? A potom už se s lezoucím broukem vracíme k úvodnímu záběru hlemýždě v keřích, který je, bohužel, jen barevně odlišnou kopií úvodního záběru (kdyby ten hlemýžd' aspoň kousek popolezl).

Výtvarná stránka filmu je, myslím, docela zdařilá. Použitá akvarelová technika je zcela v souladu s impresionistickou atmosférou anglických zahrad, což diplomantka správně uvádí i ve své písemné práci.

Animace je minimalistická, ale funkční. Více by možná bylo méně, potom by film vyžadoval i zcela jinou dramaturgickou koncepci.

S čím se však s Barborou Halířovou naprosto neshodují, je hudba, kterou ve filmu použila. V písemné práci si pochvaluje, jak pěkně na film sedí, pro mě je však mnohem důležitější, že hrozně ruší tu impresionistickou prosluněnou atmosféru zahrady v Kew.

Písemná práce je subjektivním popisem toho, jak Bára Halířová na filmu pracovala. Proti tomu nelze nic namítat, tak to jistě bylo. Co si však nemohu odpustit je postesknutí nad jazykovou úrovní práce. Tolik hrubých pravopisných chyb by v diplomových pracích opravdu nemělo být.

Diplomovou práci Barbory Halířové – film „Q“ i písemnou práci doporučuji k obhajobě.

4. Silné stránky díla

- akvarelové pojetí výtvarné stránky díla, které velmi dobře funguje s impresivním tématem filmu.
- minimalistická animace a důraz na statické „výtvarné“ záběry, které jsou v tomto případě funkční.

5. Slabé stránky díla

- neujasněnost dramaturgické koncepce
- nevyváženost střihové skladby
- použitá hudba

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověle):

Diplomovou práci Barbory Halířové doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci **velmi dobře**

Datum: 7. srpna 2016

Podpis:

